

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/68/2014
Identifikačné číslo spisu:	9012010001
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9012010001.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: S. A., K., zastúpený: JUDr. Eugen Kostovčík, advokát, Gelnická 33, 040 11 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, Štefanovičova 5, 817 82 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. MF/25580/2012-71 zo dňa 13. decembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. júna 2014, č.k. 5S 36/13-60, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 36/13-60 zo dňa 10. júna 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 10.06.2014 č.k. 5S 36/13-60 žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 1020506/1/1176671/2012/5051-r zo dňa 21.09.2012, ktorým zamietol návrh na obnovu konania. Žalobca návrhom na obnovu konania zo dňa 22.06.2012 žiadal obnoviť konanie vo veci rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR č. 1/226/11651-133469/2009/990618-r zo dňa 10.12.2009, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Nové mesto nad Váhom č. 643/230/21266/09/Šta zo dňa 17.06.2009. Daňový úrad Nové Mesto nad Váhom dodatočným platobným výmerom zo dňa 17.06.2009 vyrubil žalobcovi rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie október 2006 v sume 6 3479,63 €. Správca dane neuznal žalobcovi uplatnenú daň z pridanej hodnoty z faktúr na stavebné práce od spoločnosti Jatex s.r.o.. Podľa správca dane sa uvedené zdaniteľné obchody neuskutočnili. Správny orgán druhého stupňa Daňové riaditeľstvo SR rozhodnutím zo dňa 20.12.2009 potvrdilo predmetné prvostupňové rozhodnutie. Odvolací orgán sa plne stotožnil s

právnymi závermi správcu dane.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaný sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní. Dôvodom obnovy konania nemôže byť len podozrenie z trestného činu, ale musí byť zistené právoplatným rozsudkom. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Krajský súd má zato, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom, nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobcu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. vzhľadom na neúspech žalobcu v konaní tak, že mu ich náhradu nepriznal.

II.

V zákonom ustanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) podal proti tomuto rozsudku krajského súdu žalobca odvolanie. Namietajúc vadu spočívajúcu v nesúlade rozhodnutia so zákonom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 36/13-60 zo dňa 10.06.2014 zrušil a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 2Sžf/5/2011, podľa ktorého pri obnove konania sa rozoznávajú dve štádiá konania. V prvom sa rozhoduje iba o prípustnosti obnovy a preskúmava sa meritótny výrok rozhodnutia, ale sa iba zisťuje, či sú splnené podmienky obnovy konania - ide o skúmanie proporcionality možnosti vplyvu nového dôkazu na výrok rozhodnutia. Samotný dôkaz sa vyhodnocuje až v druhej časti t.j. v obnovenom konaní. Namieta, že súd posudzoval dôkazy rovnako ako žalovaný obsahovo vo vzťahu k veci samej a nie z hľadiska možného vplyvu na relevantné okolnosti daného prípadu. Žalobca namieta, že z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že súd v odôvodnení rozsudku, okrem iného uvedie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov správal, posúdil zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil a dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a zaoberalo sa príčinami sporu. Žalobca argumentuje, že tvrdenie súdu o jeho postupe podľa § 249 ods. 2 O.s.p. a preskúmanie rozhodnutia v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe je v extrémnom rozpore so skutkovým stavom a odôvodnením rozsudku. Žalobca poukazuje v jednotlivých bodoch svojho odvolania na argumentáciu súdu a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, pretože v odôvodnení sa majú uviesť skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo. Z rozhodnutia musí jednoznačne vyplývať, na čom je založené. Žalobca tvrdí, že to či nové dôkazy majú charakter dôkazov s možnosťou zamietnutia obnovy konania žalovaným sa javí ako účelové.

III.

Žalovaný využil svoje právo podať písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že zo spisového materiálu je zrejmé, že správca dane nepoprel vykonanie prác v areáli, žalobca však nevedel preukázať vykonanie prác spoločnosťami Jatex s.r.o. a M. H. D. Real, čo bolo pre uplatnenie dane z pridanej hodnoty podstatné. Žalobca ako platiteľ dane z pridanej hodnoty je zaťažený dôkazným bremenom preukázateľnosti prijatých zdaniteľných plnení ku svojim zdaniteľným obchodom. Len formálne doloženie uskutočnenia obchodného prípadu faktúrou je bez preukázania skutočného dodania a použitia tovarov a služieb pre daňové účely nepostačujúce. Správca dane pri daňovej kontrole aj v odvolacom konaní vykonával rozsiahle zisťovanie a dokazovanie a všetky získané a predložené dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, prihliadal na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

S právnymi závermi uvedenými v napadnutom rozsudku sa žalobca v celom rozsahu stotožňuje a pre účely odvolacieho konania sa na ne v celom rozsahu odkazuje, zároveň žiada najvyšší súd rozhodnutie krajského súdu potvrdiť a zaviazat' žalovaného nahradiť trovy odvolacieho konania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, pretože rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Predmetom tohto konania bolo rozhodnutie žalovaného č. MF/25580/2012-71 zo dňa 13.12.2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 1020506/1/1176671/2012/5051-r zo dňa 21.09.2012, ktorým zamietol návrh na obnovu konania.

Žalobca návrhom na obnovu konania zo dňa 22.06.2012 žiadal obnoviť konanie vo veci rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR č. I/226/11651-133469/2009/990618-r zo dňa 10.12.2009, ktorým bol

potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Nové Mesto nad Váhom č. 643/230/21266/09/Šta zo dňa 17.06.2009.

Podľa § 75 ods. 1 písm. b/ zákona č. 563/2009 Z.z. daňového poriadku, daňové konanie ukončené právoplatným rozhodnutím, okrem rozhodnutia, ktorým sa rozhodnutie zmenilo alebo zrušilo mimo odvolacieho konania podľa § 77 ods. 3, sa obnoví na návrh účastníka konania alebo z úradnej moci, len ak rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno za podmienok ustanovených v daňovom poriadku dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom daňovom konaní zistený úplne alebo správne (tzv. skutkové omyly). Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy. Na nápravu takýchto nesprávností (nezákonnosti) slúžia, podľa povahy rozhodnutia, iné opravné prostriedky (napr. preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania). Naproti preskúmaniu rozhodnutia v mimoodvolacom konaní má účastník na obnovu konania právny nárok za splnenia zákonných podmienok.

Ako vyplýva z administratívneho spisu, žalobca podal návrh na obnovu konania podľa § 75 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku z dôvodu pred spojku alebo, t.j. rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé; nepravdivými dôkazmi sú najmä nepravdivé a neúplné výpovede, falšované listiny a pod. Žalobca teda navrhoval obnovu konania z dôvodu, že rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé.

Najvyšší súd sa stotožňuje so žalobcom, že špecifikom konania o obnove spočíva v tom, že sa v ňom rozlišujú dve štádiá, a to konanie o povolení, resp. nariadení obnovy (iudicium rescindens) a nové (obnovené) konanie vo veci (iudicium rescissorium).

Žalobca však nijako nepreukázal prípustnosť dôvodu pripustenia obnovy konania podľa § 75 ods. 1 písm. b/ daňového poriadku. Dôkazné bremeno tohto tvrdenia je výlučne na ňom. Celé jeho tvrdenie je založené na skutočnosti, že svedkovia D. K. a M. O. nevedeli uviesť, či menovaní živnostníci pracovali pre M. A. alebo pre M. E.. Z rozhodnutí daňových orgánov podľa žalobcu vyplýva, že svedecké výpovede sú založené na tom, že živnostníci pre spoločnosť JATEX s.r.o. nepracovali. V tomto vidí žalobca rozpor, ktorý by mohol privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie.

S týmto argumentom žalobcu sa najvyšší súd zásadne nestotožňuje. Iba žalobca bol v pôvodnom daňovom konaní povinný preukázať uskutočnenie zdaniteľných obchodov. Z dôvodu, že žalobca nevedel uniesť dôkazné bremeno listinnými dôkazmi, bolo pristúpené k vypočutiu svedkov. Ak títo vypovedali tak, že nevedia uviesť určité skutočnosti, nemá to žiaden vplyv na privodenie priaznivejšieho stavu pre žalobcu, ktorý plne zaťažený dôkazným bremenom, toto neuniesol. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v tomto prípade boli aj iní svedkovia, ktorí vypovedali, že stavebné práce pre spoločnosť JATEX s.r.o. a M.D.H. Real s r.o. nevykonali.

Je potrebné zdôrazniť, že na vyhovieť návrhu na obnovu konania z dôvodu, že rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, nestačí subjektívne presvedčenie žalobcu o nepravdivosti dôkazov, na základe ktorých bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Najvyšší súd má za to, že nepravdivosť týchto dôkazov musí byť objektívne preukázaná napr. právoplatným rozhodnutím súdu o falšovaní dôkazu, alebo o krivej svedeckej výpovedi, alebo nespornými jednoznačnými inými dôkazmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p., nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9

veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.